

que s'exigeixen per ésser
un marit, un bon espós,
el día que tingui dona
pera l'ús de mi tot sol.

Jo, no vull pas alabarme,
(qu'és molt lleig el ferho això)
més no dech, no puch callarme
que en las quatre parts del mon:
á París, Berlín, á Londres,
á Nova-York, á Corró,
hi ha cap més jove que valgui
lo que valch un servidor.

Soch un xich xich; pero vaja,
soch molt simpátich, xistós,
ser guapet, ja'm vé del néixer,
y puch xerrá al menys per dos.
Amable, ho soch com cap d'altre;
de carinyós, jay, senyor!
la que'm vulgui posá á prova
sabrà si soch carinyós.
D'instrucció, 'n tinch una pila,
y de modos, dos pilons;
trevallá, també trevallo
perque no puch fé'l senyor.
Lo que no tinch es pessetas,
peró l'home qu'és com jo
no ha de menestá encisarlas
amb el brillejar de l'or.

Y com que será molt fácil
que la vostra opinió
no sigui igual que la meva,
si voleu, donéume'l vot
ó no me'l dongueu, sou *libres*
per fé'l que os sembli mellor.

NOTA:

Quan m'adornava un bigoti
qu'era de gust un primor,
volía ferm fèr catálechs
per enviarlos á tothom
que desitjés fersè cárrech